

Džon-Ami
VEŠTINA ISTINE

Džon-Ami

VEŠTINA ISTINE

Beograd 2008
Sveslovensko književno društvo

Neuslovljena sloboda

Naša sloboda u odlučivanju je uslovna. Uvek ima nešto što ograničava i sputava. Mi smo jedino slobodni u tome što možemo izabrati da delujemo besprekorno. Ta besprekornost je naša jedina neuslovljena sloboda. Utvrđujemo je siromaštvom duha.

Mi sebe kreiramo

Znajući šta je volja Božija, mi od Njega sa svom gorljivošću i htenjem to i tražimo. On nas gradi.

Mi sebe kreiramo.

Početak naše kreacije upravo je u tome da izgubimo sebe.

Tek kada smo umrli za sebe, a rodili se za Boga, može se govoriti o građenju sebe, ostvarenju koje nije opsena. Moliti se Ocu za ono što je Njegova volja i pri tom imati krajnju odlučnost, čini da vera postaje delo. Mi sebe kreiramo, divno i nezaustavljivo, upravo zato što smo se predali Bogu da nas oblikuje.

Volja Božija nije da mi pravimo naš hram, na poklonjenje ogrehovljenom razumu, već da budemo Njegov hram.

Volja Božija nije da budemo samovažni, neodgovorni, i umišljeno i bezobrazno besmrtni, već skromni, odgovorni i svesni svoje smrtnosti.

Da večno živimo!

Odluke

Smrtni znaju da u svetu, gde je smrt lovac, nema malih i velikih odluka. Postoje samo odluke koje donosimo suočeni sa svojom neizbežnom smrću.

Odluke besmrtnih su već jučer opozvane. Zapravo, njihove odluke su kostur sveta u kojem vreme nikada neće stati. Smeh i zabava do suza.

Sloboda volje

Mi odlučujemo o onome što je već odlučeno.

„Srce čovječije izmišlja sebi put, ali Gospod upravlja korake njegove.“ (Priče 16:9)

Budimo pristupačni

Budimo pristupačni za vruć hleb i dobre darove i stavimo se na dohvat lepote sveta.

Kada postoji sutra

Zašto bi se on u vezi bilo čega potrudio, kada postoji sutra?

Vrednost svakog trenutka

Svest o smrti upućuje nas da je svaki trenutak dragocen i daje dubinu svemu što činimo.

Pravi odgovor

Živeti što je moguće srećnije nije pravi odgovor konačnosti egzistencije. Jedini pravi odgovor je onaj, kojim smo oslobođeni od zakona greha i smrti – voleti Izbavitelja i svoje bližnje.

Ljubav

Ljubav podrazumeva poštovanje sopstvene i tuđe ličnosti. Posesivnost nije ljubav i predstavlja teret za bližnje. Gušenje volje drugih, ali i poistovećivanje kojim brišemo sopstveno biće, nije u sazvežđu ljubavi.

Čovek, koji ima poštovanje, u intimnom je odnosu sa svojim svetom, ali ne tako da ga cedi do bezobličnosti, niti tako da sebe poništi, poistovećujući se sa drugima. Samo između osoba, koje su izabrale da budu stvarne, moguća je ljubav. Sve drugo je bežanje od života i duhovnog razvoja, koliko god to nazivali ljubavlju.

No, ne budimo slepi i zaboravni – nema ljubavi bez zajedništva s Gospodarom žetve. Ljubav je prava ako se uliva u bezmernu i večnu.

Bez Božanske energije, za koju treba da smo otvoreni, sve će se svesti na svetovne potrebe, u onom boljem slučaju - a u gore, na razočaranje i bežanje. Umesto da raste ka savršenstvu.

Stvarnost

Za tebe je stvarnost kristalno jasna i određena, „stvarnost po tebi“. Ali, stvarnost ne postoji samo po tebi, već i po onima koji su „pakao“.

Odgovor nije u mržnji...

Fragment istine

Mi u najboljem slučaju obuhvatamo fragment istine, i koliko god on bio značajan za melodiju i ritam svemira, ostaje fragment a ne cela istina. Valjda nećemo da umislimo da je naša misija da ščepamo što veći ili najveći fragment istine. Zašto bi se bavili fragmentima kada je sva istina sadržana u ljubavi?

Kreativan

Ako nam je život rutinski, mi smo predvidljivi za svoju okolinu. Ako bismo poredili rutinera i kreativnog čoveka, to je kao veštačko jezero u odnosu na uzburkano more. Rutineru je stran vihor koji donosi slobodu.

Rutiner je dosadan, jer kod njega nema treptaja tajne i zanosa. Koliko god je rutina neophodna, toliko je i pogubna za naše odnose s ljudima. Ako se sve svede na rutinu, po čemu ćemo se razlikovati od stroja?

Kreativnost čini naše delovanje neodoljivim. Nismo predvidljivi i omeđeni, kao ni sam život. Nadahnuće koje imamo, ne podleže zemaljskim zakonitostima. Zahvaljujući usaglašenosti sa silom života i stvaranja, mi iznenađujemo i osvajamo.

Pobeda i poraz su isto

Ako ne idemo putem koji ima srca... a zagrebemo po površini, otkrićemo da je sve glupo i beznačajno. Čovek, koji ne služi Velikom Prvosvešteniku, ne vredi ni sebi ni bližnjima. Njegove pobjede nisu bolje od njegovih poraza.

Odvojenost

U tišini molitve nalazi se *odvojenost* – ali samo onda kada nestanu sve naše predrasude, htenja, očekivanja – kada se u potpunosti predamo miru Božijem. Tada smo u stanju da novim očima pogledamo na zemaljske okolnosti našeg postojanja.

Odvojenost znači da se nalazimo u stanju duha kada više nismo opterećeni našim JA.

Otvora se put ispravnom rasuđivanju.

Mehanika

Kada sve primamo mehanički – i svet i sebe same, ne živimo u realnosti. Ne priznajemo nevidljivu stranu stvari. Na taj način ostajemo slepi za mreže i zamke koje su oko nas. Nema ih u našem sistemu mišljenja.

A onda se zagrnemo...

Širom otvorenih očiju

Ratnik ne prihvata sve kao sigurno i stvarno. Zbog toga je u stanju da izbegne zamke i mreže. Njegov život protiče širom otvorenih očiju i to mu omogućava da nasluti opasnost i predupredi nevolju. On ume da prepozna dobru priliku i da je iskoristi. Uvek je na straži i nad samim sobom.

On živi u realnosti, a ne u svojoj predstavi o njoj.

Život i izobilje

Svet shvaćen kao stroj, a ljudi kao kotači i zavrtnji toga stroja, nije svet koji daje, već uzima ono najdragocijenije. Smrtna dosada je jedino što je ostalo na putu rastakanja bića u ništavilo.

Ako svet ne svedemo na puku mehaničku meru, onda stvarnost prihvatamo onakvu kakva jeste: tajanstvena i beskrajna. To je preduslov da bi nam stvarnost dala sebe.

Neopterećeni našom slikom sveta i bez tereta lične istorije, koja bi da nas stalno drži na istim tračnicama, otvoreni smo za dobre prilike. Dovedi smo sebe u stanje moći i zanosa. Usklađeni sa ritmom svemira, imamo život i izobilje.

Biti glava a ne rep

Ima ljudi koji žive u nekom svom snu. Kao da se stvari ne dešavaju njima već nekom drugom. Kada se prenu, uglavnom je kasno.

Delovanje i odlučivanje neophodni su da odolimo zlehudim silama. Ako bismo zatvorili oči pred zbiljom, ne bi zagrlili prostranstvo sveta niti se odenuli u čudesan lik.

Data nam je mogućnost izbora - prihvatiti odgovornost za svoj život ili se kockati (prepuštiti drugima da odlučuju i deluju umesto nas).

Ne precenjajmo

Učinimo sve što je neophodno da bi se sačuvali. Pritom, ne precenjajmo svoju ulogu.

Strah

Strah pomaže jer nas opominje da ne srljamo u zlo i pogibao.

Strah šteti jer je kočnica na putu ostvarenja životne sreće.

Strah Gospodnji i duh straha

Odolimo grehu – imajmo strah Gospodnji.

Ne ostanimo dužni životu! Umesto duha straha, imajmo duh sile, ljubavi i razboritosti.

Telo

Telo se pojavljuje u dve uloge. U jednoj nam daje besprekorno jasnu poruku o svetu i nama samima. Telo zna istinu. Naš um nije stigao ni do prve stranice, a telo je pročitalo celu knjigu. Telo ne dopušta da ga zavedu postavke, koje deluju razumno, a vode u bespuće. Telo je odmah načisto. Sva znanja ovog sveta ništavna su prema znanju tela.

Sve bi bilo divno da telo, kao i um, nije ogreholjeno. Telo je, kao i um, sebeljubivo. Telo je podložno duhovima tame. Telo, kao i um, hoće da ispuni svoje, a ne da ostvari Božanski poredak.

Umerenost

Umerenost ne znači mlaku osrednjost, već da idemo do prave mere u odnosu na sebe i druge. Ta mera znači puninu, ali nikako više od toga, jer tu je onda sunovrat.

Ako si umeren

- dodiruješ lako
- ne pripijaš se
- ne iscrpljuješ sebe i druge
- ostaješ koliko je potrebno
- ne izlažeš se neprijateljskim silama
- obziran si i poštuješ druge
- ne ostavljaš trag „JA pa JA“.

Ne iscrpljujmo sebe i druge

Čovek nije narandža da se cedi, zato ne iscrpljujmo sebe i druge. Odnosimo se obzirno i s poštovanjem prema vasceloj Božijoj tvorevini da bi požnjeli blagoslov.

Dodiruj svet obzirno

Obzirno dodirivati svet pitanje je opstanka. Od nas se udaljava Božija milost kada vredamo Njegovu tvorevinu.

Ako ne bismo postupali pažljivo i obzirno prema svetu, već bahato i silovito, izložili bi se nevoljama i pogibelji. Uzvišeni duh se na dobrobit koristi svetom. Koristiti se svetom znači videti da si samo deo sveopšteg toka. Tvoja je dužnost da ne narušavaš prirodnu harmoniju. Čovek nije nešto izdvojeno, da bi grub i osion odnos prema svetu ostao bez posledica po njegov život.

Najzad, mi sami smo deo Božije tvorevine. Kako postupamo prema svetu, odražava se na naše biće. Ako se prema svetu odnosimo loše, mi sebe skrnavimo – naš mentalni sklop, naše emocije, celokupno biće. No, ako se obzirno i nežno koristimo svetom, uvećavamo sopstvene izgleda...

Prometni put

Da li je dobro staviti se na dohvat, na sredinu prometnog puta, gde je svako u prilici da nas napadne i pokrade nam blago? Nisu svi putnici koji prolaze drumom bezazleni. Zašto bismo onda bili na sredini prometnog puta i sebe osudili?

Skloniti se sa puta nije odgovor, ako suština našeg bića ostaje na tom istom putu. Neophodno je da smo u duhu odvojeni od sveta, a to se postiže nemilosrdnim sagledavanjem stvarnosti, čvrstom rešenošću i molitvenim životom.

U opreci sa životom

Kada čovek ne vidi ništa izuzev svojih ciljeva, izabrao je da se nađe u opreci sa životom. Takav čovek sebe vidi izdvojenog od svega ostalog. Njegova dela mogu da budu na dobrobit sveta, ali to mu neće pomoći.

Tražeci svoje a ne Božije

Čovek je u stanju da čini i najbolja dela tražeći svoje a ne Božije.

Veličanje sebe

Veličati sebe, zbog dobra koje smo učinili, šta je drugo do nastojanje da se ustoličimo na mesto Svetog nad svetima.

Tašto kuditi sebe

Tašto kuditi i žaliti sebe zbog zla koje smo počinili, nema veze sa kajanjem, kojim izražavamo iskrenu žalost zbog promašaja. Takav čovek se ne pogružava i ne oseća svoju ništavnost, već kroz bavljenje krivicom zbog počinjenog greha i veličajno prozivanje sebe, narasta u samovažnosti.

Odricanje

Odricanje je pogrešno. To nije prava volja. Tu je i dalje „*hoću*“, kome je dodato „*ali se odričem*“. Prava volja se izražava u „*hoću*“ ili „*neću*“. Kada se odričemo, mi smo ni tamo ni ovamo. Naša volja mora da bude jasna, određena i neumitna. U nama ne sme da bude nikakvog suprotnog uticaja.

Posebna je muka što nas odricanje usredsređuje na sebe same. Naše „*da*“ i naše „*ne*“ treba da proističu iz više ravni, a ne iz pritiska nad samim sobom.

Nema beznačajnih stvari

Postoje stvari u životu, koje držimo za glavne i posvećujemo im najveću pažnju. Greška, koja je uobičajena, jeste da druge stvari posmatramo kao beznačajne. U ovom tajanstvenom svetu nema beznačajnih stvari. Svako naše delo je POSLEDNJI OKRŠAJ NA ZEMLJI.

Poslednji okršaj na zemlji

Čovek, koji shvata svako svoje delo kao poslednji okršaj na zemlji, zatupljuje oštricu straha i deluje krajnje slobodno.

Takav čovek je pristupačan u odnosu na silu, snagu i sreću.

Svest o smrti

Svest o smrti svoju životnost i snagu upravo crpi iz nepresušnog izvora, Svetoga Duha. U suprotnom, pomisao na smrt izazivala bi očajanje.

Svest o smrti je oslonac zahvaljujući kome svako svoje delo vrednujemo kao poslednji okršaj na zemlji.

Strgnuti koprenu besmrtnosti

Da bi svest o smrti bila u prvom planu, da bi aktivno bila prisutna u našem odnosu prema životu, potreban je čin volje. Moramo da odlučimo. Da odlučimo da pomisao na smrt bude prisutna u svemu što činimo. To nije kao mnoge pomisli koje dođu i prođu, već se u svom najboljem i potpunom vidu izražava kao jedno stanje. Tada je svest o smrti utkana u naše postupke.

Besmrtni Jahve nas je stvorio, pa kako bismo - od Besmrtnog stvoreni po obličju Njegovom - imali jasan doživljaj naše smrtnosti? A osećaj besmrtnosti uvodi nas opsenarski u bezvodne predele. Zato je potrebno da naporom volje strgnemo koprenu besmrtnosti i ostvarimo sebe. Svest o smrti nije jalovo razmišljanje o smrti, već jedno stanje koje čini da sve oko nas vredi – uključujući i sopstveni život.

Verujući da smo iskupljeni Hristovom žrtvom, da će novo nebo i nova zemlja doći, ostvarimo ljubav, kojoj nema kraja.

Smrt mamuza

Smrt mamuza i podstiče da se izdrži, jer muke i bol još uvek nisu tačka na promašaje.

Smrt pruža utehu

Smrt pruža utehu, jer nam svedoči da muke i bol ne mogu zauvek trajati.

Smrt nas izaziva

Kada mislimo da imamo beskonačno mnogo vremena, onda smo u iskušenju da sve odložimo za sutra. Smrt nam kaže da nemamo beskraj vremena, da će se potruditi da nemamo ni tren trenutka; i da *moja preuzvišenost*, zapravo, glumi postojanje.

Smrt nam je bacila rukavicu u lice na kojoj piše: Ne volim te više!

A to baš godi.

Kreatori istine

Smrt daje značaj svemu, pa nas tako navodi da se osmelimo i budemo kreatori istine, ali i revnuje da se ne ponesemo našom umešnošću.

Hristos je stena

Savet smrti je da se ne opterećujemo zbog njenog prisustva, već da se borimo. Savet je dobar, ali ne spasava.

Gospod Isus Hristos je stena.

Identitet

Pripadnost, uloga, funkcionisanje...

Ti si deo životnog toka, imaš ulogu i mesto, prihvaćen si i pripadaš.

Jesi li ostao bez toga?

Tvoje biće prepušteno je nepojmljivim dubinama odsustva.

Samovažnost

Samovažnost je slepi kolosek zato što nije po Božijem planu da se čovek bavi sobom, da se usredsređuje na sebe. Za čoveka je da živi u ljubavi i miru i da uvek bude spreman na korekcije i da se usavršava. Da svoju vrednost pronalazi i gradi u doticaju sa drugima, a ne da sebe vidi izdvojenog, važnog, kao da nema veze sa celinom. Takvog čoveka, koji sebe pokušava da nađe van sveta osoba, koji je mera samom sebi, sreća ne voli. Zašto? Zato što on ne voli mudrost. U njegovom životu nema ljubavi ni prema kom – sve je predstava i imitacija života. Nemajući ljubav u srcu, takav čovek nije u stanju da primi živu vodu – da se raduje i živi u izobilju.

Čovekova vrednost postoji samo u odnosu s Bogom i ljudima; videti svoju vrednost van tog odnosa znači upasti u klopku samovažnosti.

Ne smemo ni da pomislimo, koliki god bio naš doprinos, da smo nešto posebno. Ko god sebe doživljava kao deo izdvojen od celine, upao je u demonske mreže. Najveći podvizi i dostignuća, ako nema sveze ljubavi, ništa su.

2. Samovažnost ne dopušta da vidiš da i drugi imaju svoje pravo na život. Samovažnost negira druge, ali najviše onog ko je u njenoj klopci.

Tok samovažnosti je takav da se pojedinac sve više izdvaja od sveta – bilo da je to i fizičko odvajanje, ili „samo“ u tom pogledu što odnosi s ljudima postaju prividni (tada je sve umesto: umesto ljubav, umesto prijateljstvo, umesto radost, umesto život...)

Zemljanin ne može da shvati da on nije posednik istine, da njegovo rasuđivanje ima ograničen domet – da on sagledava koliko i školjka na dnu okeana.

3. Svako, ko je zaokupljen svojim ja, iskače iz prirodnog ritma. Pridavši sebi značaj koji nema, dalek Bogu i ljudima, uprtio je na sebe nečuven teret – svoju palu prirodu.

4. Od samovažnosti ishodi i bezobzirnost. Takav pojedinac niti shvata niti prihvata da i drugi imaju svoje pobude i razloge. On nije voljan da traži rešenja, koja su prihvatljiva za sve. Za takvog čoveka svet i postoji da bi njemu služio, njemu se divio i ugodio. No, kada bi sve i bilo u skladu sa njegovim očekivanjima, on bi i dalje bio nezadovoljan.

5. Samovažnost čini da se živi u iluzijama, da se krivo procenjuje, kao i da nas sve ljuti.

Čovek, kada se ljuti, nije upućen na cilj. Skrenuta mu je pažnja sa glavnog puta na stranputicu. Ljutina ga ometa da ostvari zamišljeno. Ta reakcija pokazuje da sebe vidi u centru. Kada bi bio smirenog duha, znao bi da nema dovoljno vremena ni sile da se na bilo šta ljuti.

6. Evo samovažnosti, a evo i onih kojima životni krugovi ostaju otvoreni! Takvi ljudi odustaju čim stvari ne idu kako su zamislili. Ne pada im na pamet da povećaju svoj napor, da budu uporni i istrajni. Napuštaju bojište, da ne bi bili poraženi i tako gube *par forfe*. Sebe su ubedili da su toliko iznad sveta da im je ispod časti da se bore i savladavaju prepreke. Ne vide da su slabići i kukavice.

Time što nikada ništa ne dovrše, blokiraju svoj duhovni razvoj. U mnogo čemu, ličnost im ostaje u nagoveštaju. Za društvene uloge su hendikepirani – ostvaruju ih manjkavo, ili nikako. Na njih se ne može ozbiljno računati.

7. Onaj ko samovažnost drži na tronu - ne živi. Tek kao sastavni deo mističnog tela Hristovog, čovek postoji. Tek u zajednici ljubavi s Bogom i bližnjima, čovek iz nebića prelazi u biće. Ako je zaljubljen u svoju sliku, isključio se iz života. On ne može da zaista oseća svet oko sebe, da zaista voli.

8. Samovažnost nas nagoni na objašnjavanje koje služi da se slika o sebi (astronaut, naučnik, veliki književnik i proslavljeni fudbaler – sve u jednome) učvrsti i podupre.

Objašnjavanje nam uzima energiju i vreme. Otima čar divnih i dragocenih doživljaja. Pretvara tajanstvo u prostu jednačinu.

Objašnjavanje, koje potiče iz samovažnosti, nikada nije umesno – njegova jedina svrha je da naše JA drži u centru.

9. Kad sebi ne bi bili toliko važni, niko ne bi mogao da nas uvredi, jer nema pogotka ako nema mete. Samovažnost je ta koja čini da se osećamo uvređeni, a onda su mogućnosti preživljavanja umanjene.

Nimalo bezazleno...

Uvređenost ima svoju nisku bisera:

- pateći zbog uvrede, rasipamo emocionalnu i nervnu snagu
- gubi se lakoća i vedrina, jer osećanje uvređenosti truje srce
- ulećemo u model *žrtve* ili *osvete*, a i jedno i drugo ne služi ničemu
- sadašnjost je u drugom planu, promiče kao kroz san, jer se bavimo uvredom
- misli su nam skrenute sa onog što je bitno – borbe da preživimo na najbolji mogući način.

10. Samovažnost je kradljivac energije, jer je direktno odgovorna za stanja koja iscrpljuju. Mogli bi prema svetu da se odnosimo tako da sačuvamo našu životnu snagu. Samovažnost nam to ne dozvoljava. Ona zahteva da mnogo objašnjavamo, da smo ljuti, uvređeni, zbunjeni, utonuli u teška i jalova razmišljanja. Ona čini da bespotrebno gubimo energiju.

Bezdan samovažnosti

Potcenjivanje sebe štetno je i pogubno, a samopoštovanje je neophodno. Čovek treba da bude svestan sopstvene vrednosti, a ne da postane krpa i otirač. Samo kada vrednujemo sebe, možemo kao beli kondor da uzletimo u nebo.

Kada je reč o prihvatanju sopstvene vrednosti, već se ukazala i ivica provalije – bezdan samovažnosti. To je kada čovek sebe vidi većim nego što je njegova savršena mera. Onaj koga je Gospod stvorio da je iznad svake stvari, upravo je onaj koji je manji od crva.

Sve ono, što je u našem životu vredno, treba da prihvatamo kao darovano, a ne da prisvajamo kao naše. Najveći genije sveta, najmilosrdnija časna sestra, najbolji bejzbol igrač – ništa nisu učinili što im nije od Cara nebeskog dano. Nigde nećemo naći realan oslonac za samovažnost. Šta god da smo valjano učinili – nije naša zasluga.

Zaboravimo onda busanje u grudi!

Šteta koju nanosi telesnost

1. Navodi na isključivost
2. Smatrate opravdanim da vas ljuti sve što nije po vašoj volji
3. Dozvoljavate sebi da odete ako stvari ne idu onako kako vi hoćete
4. Ne možete da osetite svet oko sebe
5. Sve što činite u službi je vašeg JA tako da nemate dobrih dela
6. Uzima vam vreme i energiju
7. Čini vas slabima i uvređenima.

Samovažnost i virtuelni svet

Samovažnost uzrokuje da je čovek slep i gluv za postojanje drugih. On zna samo za svoje ciljeve, raspoloženja i čudi, a da li druge pri tom povređuje, ne tiče ga se. Drugi i ovako ne postoje. Za njega su drugi ljudi deo *video* igre, u kojoj ispituje svoju moć i snalažljivost. Prirodno je i neminovno da postoje samo njegova htenja, jer sve drugo je nestvarno.

Pritisak na dugme

Svi su ljudi virtuelni svet, koji pritiskom na dugme može biti poništen. Kao da se ne radi o istim ljudima kao što smo i mi sami – koji vole i pate, strepe i raduju se, i nadasve, žele da žive...

Samosažaljenje

Samosažaljenje je u službi palog čoveka. Ono povlađuje našoj staroj prirodi i zaglibljuje nas u nju.

„Korist“ od samosažaljenja:

1. Osećaš sopstvenu važnost
2. Izbegavaš odgovornost za svoje reči i postupke
3. Ne suočavaš se sa sopstvenom nesposobnošću i nedostatnošću ljudskih snaga. Toneš u očajanje umesto da svestan svoje nemoći potražiš Onog koji može da ti da mudrost i svekoliku snagu.

Kako je sve to tužno! Ti zaslužuješ mnogo više od života...

Ako nisi svestan

Osećanje sopstvene vrednosti koje je realno zasnovano, ne samo da nije štetno, već je i preko potrebno. Ako nisi svestan da kao rab Božiji vrediš, onda si isti kao onaj koji se podaje gordosti.

Lovac

Zna navike plena

Oslobođen je sopstvenih navika

Usklađen je sa zemaljskim silama

Drži se Božijeg nacрта

1. Kada zna navike plena, lovac zna kakvu zamku i gde da postavi. U mogućnosti je da predvidi kretanje plena i da ga presretne. Jednom rečju, lovcu je plen PRISTUPAČAN.

2. Znati navike plena zaista lovca čini dobrim lovcem. Ali, ne čini ga i mudrim. Mudar lovac je samo onaj lovac koji je oslobođen sopstvenih navika. Mudar lovac zna da ga njegova uloga ne štiti: u isto vreme dok lovi, on za nekoga predstavlja plen. Zato su njegovi putevi nepredvidivi. On nije okovan navikama i ne prihvata ulogu plena. Najkraće rečeno, on je NEPRISTUPAČAN.

Kako lovac uspeva da ne postane nečiji plen? Upravo

tako što lovac ne dopušta da postane plen samom sebi. Neda da njegovu svesnost zameni rutina, neće da živi kao mesečar, ispituje duhove, ne prepušta se automatizmu. Time što je izbegao da bude plen samom sebi, lovac je učinio ono što je potrebno da ne bude plen drugom.

3. Lovac, koji polazi u lov, oslanjajući se na poznavanje navika plena, a nije upoznat sa zemaljskim silama koje usmeravaju živa bića, brze je pameti i kratkog daha. Lovac mora sve da proračuna da bi lov bio krunisan uspehom. Pogrešno je posmatrati lov kao nešto izdvojeno od života. Ne biti svestan zemaljskih sila, odnosno, ne uzimati ih u obzir, ne samo da smanjuje mogućnost da se ulovi plen, nego i lovca dovodi u pitanje.

Lovac, koji lov sagledava kao deo celine, svoje delovanje usklađuje ne samo u odnosu na plen, već i u odnosu na zemaljske sile. On sve čini da se lov ne okrene protiv njega.

4. Lovac se drži Božijeg nacрта, koji je iznad ljudskog rasuđivanja i zemaljskih sila. U lovčevom kodeksu stoji: „Lovac nije gospodar lutaka.“

Mera velikog lovca nije sam ulov, nego da njegovi podvizi imaju otisak u večnosti. Zato, vrhunsko znanje lovca je ljubav prema Bogu i njegovoj tvorevini.

Lovac II

1. Lovac je u savršenom skladu sa okolinom. On je umetnik, a ne grabljiva zver. On u lov unosi lepotu i duh.

2. Lovac je budan i spreman.

3. Lovac prepušta vrlo malo slučaju, ali ne zato što umišlja da je veliki kombinator koji može da upravlja događajima. On je odgovoran prema životu.

4. Činjenica da lovac ne tuguje i ne žali se, nikako ne znači da je lovac hladno i bezosećajno biće.

Lovac je upućen na lov, a ne na jadikovku nad ljudskim udesom.

Lovac uzima od života što može, umesto da plače i uzdiše zbog nevolja.

Lovac pripada Sunčanoj strani trajanja.

5. Lovac, motreći na sve oko sebe, uočava opasnost, prepoznaje dobru priliku, i otkriva tajne.

Izabrao je da živi u sadašnjosti.

6. Lovčevo delovanje je nepredvidivo.

Tajna velikih lovaca

Ako činimo sebe neprestano raspoloživim, izlažemo svoj život propasti. Stalno smo nečija meta, a jad i čemer prete da nam postanu svakodnevice.

Živeti u duhu znači da smo raspoloživi ili neraspoločivi upravo kada treba. Iskoristićemo naše dobre prilike, kao i izbeći opasnosti. Isto kao što moramo biti nepristupačni za ono što nas ugrožava, bićemo otvoreni i pristupačni za sve što je vrednost i lepota. Život u duhu je iznad svih pravila, razboritosti i iskustva.

Ko tako živi, izbegava da bude plen, a ima veliki ulov.

Ratnikov put

Ratnik dela u skladu sa simfonijom svemira, dosledno i bez rezerve. Na tom putu on neprekidno prevazilazi svoje mogućnosti.

Ratnikov put podrazumeva prihvatanje realnosti. Ratnik ne živi u embrionalnom snu. Ratnik nema vremena da se ljuti ili da je razočaran u sebe – on jedino ima vremena za borbu, koja nikad ne prestaje.

Samopouzdanje

Samopouzdanje je svojstveno ratniku, ono ne dolazi izvana (moć, novac, slava), već iz same suštine njegovog bića.

Ratnik se ne uzda u sebe kao bezbožnici – njegovo samopouzdanje potiče od Bogopouzdanja. Takođe, on se ne uzda u svoju snagu kao nešto izdvojeno, kao nešto lično, već je sagledava kao deo Božanskog toka.

Imajmo pouzdanja u sebe da bismo ostvarili Božija obećanja. Kada živimo u prisnoj vezi s našim Tvorcem, otvoreni smo da nam se otkrije Njegova volja za naš život – a Bog je kadar da ostvari ono što je obećao.

Veština istine

Kako odgovoriti na ludost i nesavršenost sveta?

Mogućnost da smo sastavni deo nečega, a da to i ne budemo, pravi je odgovor na nerešiva pitanja.

Značajno je da **Veština istine** nije varanje ljudi, niti je motivisana težnjom da se dominira. **Veština istine** je most između Božije mudrosti i ljudske nesavršenosti i ludosti. Dakle, ratnikova **Veština istine** nikako nije podlost i licemerje, već odgovor na zamršenost života.

Onaj koji jeste

Nemoguće je da ratnik u odnosu s *Onim koji jeste* koristi

Veštinu istine.

U *Onome koji jeste* nema ničeg što nije.

Istorija ratnika

Posednički se odnositi prema svojoj povesti, taština je i rađa taštinu. Istorija ratnika odblesak je sunca na zapadu. On ne spasava dušu od studeni, noseći rite prolaznosti. Svi ostali na pozornici čekaju zavesu da bi bili slobodni.

Ratnik nema istoriju.

Opterećujuća snaga lične istorije

1. Lična istorija ima centripetalnu silu, koja bi da nas drži u istom misaonom krugu, a time i odredi budućnost. Nije dobro da se ukotvimo u predstavu o sebi, jer nam duh uzrasta samo kada je otvoren za Božije poticaje.

2. Mudar čovek sebe ne izlaže nepotrebno. Postojanje lične istorije daje veće mogućnosti onima koji su pod uplivom duhova tame da prave spletku i zamke. Zašto im dati parametre?

*

Nemati ličnu istoriju, ne znači da se igramo skrivalice. Odakle da dođe pomoć, ili savet ili bilo šta dobro, ako niko ne zna u kakvom se položaju nalazimo? Zašto bi prečili put Božanskom milosrđu?

Neka nas Sveti Duh uputi kada šta o sebi da kažemo, a kada da ćutimo.

Brisanje lične istorije

1. Bez lične istorije nismo prinuđeni da objašnjavamo.

2. Kada znaju našu ličnu istoriju, ljudi nas definišu svojim mislima – stavljaju u okvire. Sledeći korak je da nas tako obuhvaćene, omeđene – vide kao stvari. A kada nas vide kao stvari...

3. Bez lične istorije oslobođeni smo opterećujućih misli drugih, a i njihovih predubedenja.

Odnose gradimo licem u lice.

4. Brisanjem lične istorije ukidamo tačku oslonca onima koji bi da ostvare apsolutnu kontrolu i pretvore nas u slamu.

Neka sve bude tako nepoznato da se ne usuđuju da misle o nama.

Zdravo za gotovo

Uzeti zdravo za gotovo znači poreći čoveku beskrajnost, ne prihvatiti da je stvoren po obličju Presvete Trojice. Kada čoveka shvatiš zdravo za gotovo, osudio si sebe i njega na samoću. Sveo si stvarnost na lutkarsko pozorište i oduzeo čar životu.

Ali, svet je i dalje tajanstven...

Pogodnost lične istorije

Postojanje osećaja da si neko.

Časna sestra, cirkusant, lopov.

No, sve je to uobrazilja.

Budni i oprezni

Bez lične istorije, ništa ne doživljavamo kao sigurno
(a to i jeste realno stanje).

Budni smo i oprezni.

Na oprezu sa samim sobom

Ratnik je tajnovit i uvek na oprezu sa samim sobom. Kada tako ne bi činio, vrlo brzo bi prevario samog sebe i bio jedan od bezbroj ljudi, sa ličnom istorijom.

Savršenstvo duha

Ratnik ima oslonac u snazi svoje odluke. On zna kad izabira put da su sve niti koje ga povezuju sa zemljom prividne. To što izabere, bitno je upravo zbog smrti, koja mu dahće za vratom. Traganje za savršenstvom duha zajednički je imenitelj njegovih izbora.

Ratnik i pravila

Ratnik poštuje pravila, kojima se uvodi red, smisao i ostvaruje dobrobit. Ratnik je svestan da nema takvih pravila koja mogu obuhvatiti život. Ako ga Sveti Duh podstakne da prekrši pravila, on će tako i učiniti.

Ratnik ne menja ljude

Ratnik se ne bavi mišlju da ljude menja, niti hoće da ikoga upodobljava prema sebi. On samo pomaže onima koji se bore za besprekornost, ne bi li je i ostvarili. Za one druge, ostaje nem.

Ratnik ne prelazi granicu

Ratnik ne prelazi granicu iza koje se stvoreno obožava a Tvorac zaboravlja. Zato i ne brine da će se suviše vezati.

Savršenstvo duha II

1. Pročišćenje i savršenost duha ne postizemo iz svoga JA, iako je trud naš.

2. Ratnik će, bude li istrajan, postići čistotu i savršenstvo duha, ali ne tako što će se baviti sobom, već tako što će iskazivati delatnu ljubav prema celokupnoj Božijoj tvorevini.

3. Katkada se ljudski duh vine i ovlada – pokrenuti smo silom, koja nas čini jakima. Da bi to stanje moći i poleta bilo trajno u našem životu, a ne izuzetak, moramo ratnički živeti.

Prerušeno sečivo

Ratnik zna da je popustljivost prema grehu saučesništvo i nemilosrđe. Zato on bode telesnost najoštrijim sečivom, ali tako prerušenim da ne vređa, da ne izaziva surovost ljudske ponositosti. On navodi na blagotvornu promenu.

Svestan sopstvene surovosti

Ratnik vodi računa o tome šta misli i govori, jer je svestan sopstvene surovosti. Isto tako, i još više, pazi na osećanja.

Na prestolu

Napor za održanje i nepokolebljiva namera sjajna su kruna i dičan venac u ratnikovom životu.

„Sve mogu u Isusu Hristu, koji mi moć daje.“ (Filibljanima 4:13)

Pitanje održanja

Imati usredsređen duh i biti svestan svake promene – to je pitanje održanja.

Bit strateškog delovanja

Ne potpasti pod milost ili nemilost ljudi – to je za ratnika bit strateškog delovanja.

Ratnik uvek pobeđuje

Ratnik ima *nameru* pobeđe, ali se ne bavi pitanjem pobeđe ili poraza, jer bi ga to opteretilo i svelo na niži nivo duha. Ratnik deluje besprekorno, tako da se i njegovi porazi broje u pobeđe.

Krajnja rešenost

Ratnik s krajnjom rešenošću odgovara na životne zadatke i izazove. Ratnik neće klonuti pred nepravilnostima. Njemu nisu potrebni idealni uslovi ni savršene okolnosti da bi – Aliluja!
– slavodobitno stigao na cilj.

Odgovornost

Odgovornost podrazumeva prihvatanje obaveza i ostvarivanje odnosa.

Dužnosti i obaveze

Ratnik je uredio svoj život i drži ga u redu. To je postigao i postiže tako što ispunjava dužnosti i obaveze prema svojoj ljudskoj sudbini. Na taj način on ima oslonac da odlučuje. Odluke ostvaruje bez sumnji i oklevanja.

Alfa odlučivanja

Ne dopustiti nikome i ničemu da odlučuje u tvoje ime.
Ti odlučuješ!

Poštující vezu

Ratnik živi poštující vezu koju Gospod ima sa svim živim u univerzumu.

Trezvenost

Ratnik prihvata sebe i svoje domete, a time i život. Nazovimo to trezvenošću.

Odmor

Odmor je kao lek koji se pretvara u otrov, ako nije doziran. Oslobodili smo se umora i napetosti, a dobili novi teret – da ugodimo i služimo plotskom ja.

Prepuštanje

Bolu, strahu, gladi i žeđi ne smemo dozvoliti da gospodare, ne smemo se prepustiti. Ako se prepustimo, više nismo ratnici.

Lažni bogovi

Dušepogubno je da smo željama opsednuti, da ih stavljamo na portal večnosti i, da smo kao na odru kada nam se želje ne ispune.

Oslobodimo se lažnih bogova! – ali ne gubimo slobodu, koja nam omogućava da volimo i činimo šta želimo.

Slovo ljubavi

Ratnik zna da ovaj svet nije bajkovito mesto, u kome se ostvaruju snovi. Slovo ljubavi, koje mu je Knez Mira utisnuo u srce, čini ga zahvalnim i za najmanji dar.

Krivo svedočenje

Ako nas želje vitlaju i more, a neispunjenje baca u očajanje, svedočimo da sam život nije dovoljan. Takvo svedočenje, koje je samo po sebi kazna, priziva zlo i pogibao.

Embrionalni san

Hoćemo da pobegnemo od dosade i besmisla, tuge, straha, očaja. Tražimo cuclu i pripijamo se uz bilo što – pripijamo sramno, podanički. Kao da se to može – zažmuriš i vratiš se u majčinu utrobu.

Duhovni rast

Ne traži ništa, ali uzima sve.

Da li je naš cilj da duhovno rastemo i ostvarimo celovitu ličnost ili da se brinemo, očajavamo i pripijemo uz bilo što?

Odgovor ratnika je da brige prepusti Bogu, da se trudi i bori, a ne da beži u samozaborav i iscrpljuje sebe i druge.

Borba

Biti popustljiv, mek i sanjalica – to je suprotno ratnikovom duhu koji je usmeren na borbu.

Ratnik je uvek u sedlu, jer mu je nevažno da li dobija ili gubi. Ne likuje zbog pobede, niti jadikuje zbog poraza. Ratnik je srećan zato što zemlji i nebu daje ono najbolje.

Biti ratnik beskrajna je borba.

„A šta će ovaj čovek?!“

„A šta će ovaj čovek?“ – nije to pitanje koje ratnik treba da postavi. Ratnik vodi svoj rat za besprekornost. Taj rat neće dobiti niko umesto njega. Ishod tog rata ne zavisi ni od onog sabrata koji ide putem srca, niti od onog koji hodi bespućem. Niko drugi ne može dobiti ni izgubiti taj rat umesto njega.

Nemogući ljudi

Nemogući ljudi šire zarazu svog besramnog pokloništva smrti. Oni mrze na život i svojim nedelima izazivaju najgora svojstva u čoveku. No, kada je ratnik u pitanju, njihovi udarci ne pogađaju metu: on ne biva uništen, niti postaje kao oni, već ostvaruje delo ljubavi. Pred njima je izbor: da zavole dobro, ili da se zapletu u sopstvene mreže...

Snaga

Ratnici su jaki u Gospodu i kada su slabi i iznureni. Ratnici su ponizni u Gospodu i kada su jaki i silni. To je snaga iznad ovog sveta i njegovih merila.

„Bog nam je utočište i sila.“ (Psalam 46:1)

Posvećenost duhovnim vrlinama nikako ne znači da pustimo da nam mišice omlitave, kolena klecaju i grudi ostanu bez daha. Te da se vučemo po zemlji, umesto da smo uspravni i čvrsti. To nije slavljenje.

Saglasno meri, koju je Svemogući za nas odredio, budimo telesno snažni i izdržljivi!

Besprekornost

Ratnik ne sme ni da pomisli da deluje drugačije nego besprekorno. Budala može da deluje kao budala i da joj ništa ne bude, ali za ratnika bi to bilo pogubno.

Dokolica

Ratnik ne može biti dokon – to mu ne dopušta njegova volja i svest o smrti.

Žurba

Žurba nema svoje mesto i uporište u ratnikovom životu. On ne žuri – on stiže.

Ratnik čeka na svoju volju

Ne bi bilo tačno reći da ratnik nikada ne želi. On samo čeka na svoju volju. Kada dođe njegova volja, ratnik želi svim svojim bićem.

Želja mu se tada ispunjava.

Život

Za ratnika, sam život je smisao. Tako da se on ne bavi traganjem za smislom. Ratnik sve svoje znanje, umeće i napor ulaže da bi preživeo na najbolji mogući način. Pritom, njegov se duh razvija ka savršenstvu.

Ratnik je darežljiv i ima strahopoštovanje prema životu.

Krstonosna vertikala

Ratnici nisu podložni ovom svetu, tako da im nevolje i egzistencijalna mučnina ne slamaju duh. Njihovo merilo je krst, a ne močvarna stvarnost komaraca i aligatora.

Najveća korist

Nikakav *interes*, pa ni najveća zemaljska moć, slava i bogatstvo, nisu ono što pokreće ratnika. On je u službi ljudskog duha i večnosti. Blagodat, koja prati takvo delovanje, nije cilj, već prirodno pripada ratniku.

Ratnik trpi udarce od zemljana, ali ga ne pohode ljutina ni razočaranje. Ljutina i razočaranje lepe se za onog, ko polazi od svog ja, u centru. Ako njegovo veliko JA nije zadovoljeno, ako su njegova očekivanja izneverena – sve je pogrešno i naopako!

Ratnik se ne nalazi u takvoj relaciji sa svetom, jer njegova dela nisu zarad lične koristi. A opet, njegova korist je najveća.

Sadržaj

Neuslovljena sloboda	3
Mi sebe kreiramo	4
Odluke	5
Sloboda volje	6
Budimo pristupačni	7
Kada postoji sutra	8
Vrednost svakog trenutka	8
Pravi odgovor	9
Ljubav	10
Stvarnost	11
Fragment istine	12
Kreativan	13
Pobeda i poraz su isto	14
Odvojenost	15
Mehanika	16
Širom otvorenih očiju	17
Život i izobilje	18

Biti glava a ne rep	19
Ne precenjajmo	20
Strah	21
Strah Gospodnji i duh straha	22
Telo	23
Umerenost	24
Ne iscrpljujmo sebe i druge	25
Dodiruj svet obzirno	26
Prometni put	27
U opreci sa životom	28
Tražeci svoje a ne Božije	29
Veličanje sebe	30
Tašto kудiti sebe	31
Odricanje	32
Nema beznačajnih stvari	33
Poslednji okršaj na zemlji	34
Svest o smrti	35
Strgnuti koprenu besmrtnosti	36
Smrt mamuza	37
Smrt pruža utehu	37
Smrt nas izaziva	38

Kreatori istine	39	Pogodnost lične istorije	66
Hristos je stena	40	Budni i oprezni	67
Identitet	41	Na oprezu sa samim sobom	68
Samovažnost	42	Savršenstvo duha	69
Bezdan samovažnosti	47	Ratnik i pravila	70
Šteta koju nanosi telesnost	48	Ratnik ne menja ljude	71
Samovažnost i virtuelni svet	49	Ratnik ne prelazi granicu	72
Pritisak na dugme	49	Savršenstvo duha II	73
Samosažaljenje	50	Prerušeno sečivo	74
Ako nisi svestan	51	Svestan sopstvene surovosti	75
Lovac	52	Na prestolu	76
Lovac II	55	Pitanje održanja	77
Tajna velikih lovaca	57	Bit strateškog delovanja	78
Ratnikov put	58	Ratnik uvek pobeđuje	79
Samopouzdanje	59	Krajnja rešenost	80
Veština istine	60	Odgovornost	81
Onaj koji jeste	61	Dužnosti i obaveze	82
Istorija ratnika	62	Alfa odlučivanja	83
Opterećujuća snaga lične istorije	63	Poštujući vezu	84
Brisanje lične istorije	64	Trezvenost	85
Zdravo za gotovo	65	Odmor	86

Prepuštanje	87
Lažni bogovi	88
Slovo ljubavi	89
Krivo svedočenje	90
Embrionalni san	91
Ne traži ništa, ali uzima sve	92
Duhovni rast	93
Borba	94
„A šta će ovaj čovek?!“	95
Nemogući ljudi	96
Snaga	97
Besprekornost	98
Dokolica	99
Žurba	99
Ratnik čeka na svoju volju	100
Život	101
Krstonosna vertikalna	102
Najveća korist	103

Izdavač: Slovensko slovo

Za izdavača: Zoran V. Marčeta

Glavni i odgovorni urednik: Janja Todorović

Biblioteka „Gradilište“

Urednik: Zoran Ilić

Recenzent: Ljubiša Milić

Lektor: Dragana Stojanović

Tehnički urednici: Zoran Rajić i Dragan Todorović

Dizajn: Vladimir Blagojević

Na koricama je slika *Slepac vodi slepe* Pitera Brojgela

Štampa: „Sipa“ Beograd

Tiraž: 300 primeraka

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека, Београд

821.163.41-84

МАРЧЕТА, Зоран В.

Veština istine / Džon Ami. – Beograd :
Slovensko književno društvo, 2008 (Beograd :
Sipa). – 110 str. ; 25 cm. – (Biblioteka
Gradilište)

Džon Ami je pseudonim Zorana V. Marčete –
Tiraž 300.

ISBN 978-86-86039-15-6

COBISS.SR-ID 154704140